

มาสนุกกับเพลง แล้วจะเก่งภาษาไทย

รศ.ปิตินันท์ สุทธสาร

“ทำไมหนูถึงอยากไปโรงเรียน” ถ้าลองสำรวจคำตอบที่ได้จากเด็กๆที่อยู่ตามศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก หรือ โรงเรียนอนุบาล ก็จะได้รับคำตอบว่าเพราะได้เล่น ได้ร้องรำทำเพลง ได้ฟังนิทาน ได้อยู่กับครูคนสวยใจดี และมีอีกหลายคำตอบ ซึ่งล้วนแต่ทำให้เด็กมีความสุข กิจกรรมทั้งหลายที่ครูจัดให้เชื่อว่าจะทำให้เด็กมีความสุข เมื่ออยู่ในโรงเรียนแต่เพียงอย่างเดียว ไม่ว่าจะให้เด็กทำอะไรย่อมมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาเด็กทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา

เมื่อโตขึ้นสิ่งสำคัญที่เด็กจะอยู่ในสังคมได้คือต้องอ่านออกเขียนได้ เป็นความรู้เบื้องต้นในการค้นหาสิ่งที่น่าสนใจมากมาย ถ้าครูสอนการอ่าน การเขียน ด้วยวิธีการที่เข้มงวดก็จะทำให้เด็กเบื่อไม่อยากเรียนภาษาไทย และเห็นว่าเป็นยาขมที่จะต้องทนกล้ำกลืน เมื่อครูรู้จักวิทยาของเด็กว่าชอบสนุก อะไรก็ตามที่ทำให้เด็กมีความสุขก็จัดกิจกรรมนั้นๆสนองความต้องการของเด็ก

การร้องรำทำเพลง เป็นกิจกรรมหนึ่งที่เด็กชอบมาก ไม่ว่าจะให้ร้องเพลงอะไรก็ตาม เด็กๆจะเริ่มสนุก ได้ตบมือทำท่าทาง ที่ร้องให้อยู่ก็เริ่มหยุดร้องและค่อยๆขยับเข้ามาร่วมวงกับเพื่อนๆ เมื่อเป็นเช่นนี้ครูจึงถือโอกาสสอนภาษาไทยผ่านบทเพลง สิ่งที่จะต้องสอนเป็นเรื่องแรก คือพยัญชนะไทย ยกตัวอย่างหนังสือและซีดีเพลง “๔๔ เพื่อนรัก” ของ รศ.ปิตินันท์ สุทธสาร

สอนให้รู้จักพยัญชนะไทย ทีละ ๓ ตัว เช่น เพลงที่ ๑ เนื้อร้องคือ

ก เอ๋ย ไก่	ข ไข่ ตามมา	ข ขวดเพื่อนยา	เดินมาสามคน
	ก ไก่	ข ไข่	ข ขวด (ซ้ำ)

ส่วนเพลงที่ ๒ - ๑๕ เปลี่ยนชื่อพยัญชนะจนครบ ๔๔ ตัว คือ

เพลงที่ ๒	ค ค ช	เพลงที่ ๙	น บ ป
๓	ง จ ฉ	๑๐	ผ ผ พ
๔	ช ช ฉ	๑๑	ฟ ภ ม
๕	ญ ฎ ฏ	๑๒	ย ร ล
๖	ฐ ฑ ฒ	๑๓	ว ศ ษ
๗	ณ ด ต	๑๔	ส ห ฬ
๘	ถ ท ธ	๑๕	อ ฮ ตาโต

เพลงที่ ๑๖ เป็นคำคล้องจอง ก - ฮ ที่มีจุดมุ่งหมายฝึกให้เด็กฟังเสียงคล้องจอง และฝึกให้รู้จักคิดตามเสียงคล้องจองของบทหน้าว่า พยัญชนะตัวต่อไปที่มีเสียงคล้องจองกันนั้น คือ พยัญชนะใด บทคล้องจองนี้ ได้นำไปใช้อย่างแพร่หลาย ถ้าครูนำไปสอนเด็กเก่ง ก็สามารถท่องได้ทั้งแบบเก่าและแบบใหม่ ให้รู้ทันความรู้ปัจจุบัน

บทคล้องจอง ก - ฮ ฉบับของ รศ.ปิตินันท์ สุทธสาร มีดังนี้

ก เอ๋ย ก ไก่	ข ไข่ น้าอวด	ข ขวดลวดลาย	ค ควายอดทน
ค คนเก่งจัง	ข ระฆังสวยหู	ง งูเลื้อยคลาน	จ จานงามยิ่ง
ฉ ฉิ่งปากกว้าง	ช ช้างตัวโต	ช โขี้ใช้เสมอ	ฉ ฉื่อแผ่กิ่ง
ญ ญิงงามตา	ฎ ขวาน่ารัก	ฎ ปฏักที่ลาน	ฐ ฐานใหญ่โต
ฑ มณโฑนั่งหงา	ฒ ผู้เฒ่าใจเย็น	ณ เณรยังเล็ก	ด เด็กวัยเยาว์
ด เต่ากินผักบุ้ง	ถ ถูغب่บนาน	ท ทหารยืนตรง	ธ ธงเชิดชู
น หนูวิ่งไว	บ ใบไม้ใบหนา	ป ปลาในบึง	ผ ผึ้งนางพญา
ฝ ฝากันบ้าน	พ พานรองชั้น	ฟ ฟันขาวเป็นเงา	ภ สำเภาแล่นมา
ม ม้าเร็วนัก	ย ยักษ์ใหญ่เหลือ	ร เรือลอยนิ่ง	ล ลิงโลดแล่น

ว แหวนล้ำค่า	ศ ศาลาเย็นดี	ช ภาษีช่วยเหลือ	ส เสื่อเร่งรีบ
ห หีบใส่ผ้า	พ จุฬาลอยคว้าง	อ อ่างขายถูก	ฮ นกฮูกตาโต

ความรู้เรื่องต่อไปคือเรื่อง สระ ก่อนอื่นต้องให้รู้จักฟังเสียงสระ ว่าคำนั้นมีเสียงสระใด ประสมอยู่ ถ้ามีความรู้ทั้งเสียงพยัญชนะและเสียงสระ ก็สามารถนำมาประสมเป็นคำให้อ่านได้ ต่อมาเมื่อรู้จักว่าคำนั้นมีเสียงพยัญชนะ และสระใดแล้วก็สามารถสังเกตรูปพยัญชนะ และรูปสระ ของคำนั้นๆ นำไปเขียนได้ ขอยกตัวอย่างเพลง จากหนังสือและซีดีเพลง “สนุกกับเพลง แล้วเก่งภาษาไทย” ของ รศ.ปิตินันท์ สุทธสาร

😊เพลงสระอุ😊

คำร้อง รศ.ปิตินันท์ สุทธสาร

ทำนอง เพลงจีน

ดูซิปู่ดูหนู
สระอุ นั้นอยู่ที่ใด
เร็วคิดเถิดคุณหนู
จำไว้คิดเสียงยาวสระอุ (ซ้ำ)

ปู่ชี้ดูหนูอยู่ในรู
สระอุ นั้นอยู่ล่างใจ
สระอุ เห็นอยู่มากมาย

😊เพลงสระเอ😊

คำร้อง รศ.ปิตินันท์ สุทธสาร

ทำนอง รอยรักรอยมลทิน

เอชีม้าขาเป็ล่งเรือตังเก
เอ ชอบอยู่หน้าใครใคร
วิ่งไล่ตามหลังเจ้าสระเอ
เอ ทะเล ตังเม เกเร โยเย โซเซ จ๊ะเอ๋ ลิเก ฮาเฮ

เราเร่มาเรียนเรื่องสระเอ
พยัญชนะชอบใจ

หวังว่าถ้าครูนำเพลงเหล่านี้ไปสอนเด็ก เด็กๆจะเก่งภาษาไทยอ่านออก เขียนได้ ในอนาคต
หมดปัญหาอ่านเขียนไม่ได้เสียที

ปัญหาที่เด็กอ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ อยู่ที่การสอนของครูเป็นสำคัญ ถ้าครูสอนถูกวิธี รู้ว่าการสอนอ่านกับการเขียนนั้นแตกต่างกัน ยกตัวอย่างการสอนอ่านวิธีหนึ่งจากหลายๆวิธีคือ การสอนสะกดคำ

การสอนสะกดคำเพื่ออ่าน ควรสะกดด้วยเสียงพยัญชนะและเสียงสระ เช่น

พ่อ	สะกดว่า	พอ - ออ - พอ - ไม้เอก	➔	พ่อ
แม่	สะกดว่า	มอ - แอ - แม - ไม้เอก	➔	แม่
เสือ	สะกดว่า	สอ - เอือ	➔	เสือ
เรียน	สะกดว่า	รอ - เอีย - นอ	➔	เรียน

การสอนสะกดคำเพื่อเขียน ควรสะกดจากรูปพยัญชนะและรูปสระที่ปรากฏ เช่น

พ่อ	สะกดว่า	พ พาน - ไม้เอก - อ อ่าง	➔	พ่อ
แม่	สะกดว่า	สระแอ - ม ม้า - ไม้เอก	➔	แม่
เสือ	สะกดว่า	สระเอ - ส เสือ - สระอี - อ อ่าง	➔	เสือ
เรียน	สะกดว่า	สระเอ - ร เรือ - สระอี - ย ยักษ์ - น หนู	➔	เรียน

ปัญหาอีกเรื่องหนึ่งที่ครูบางคนยังมีความเข้าใจสับสนอยู่ คือคำว่า การแจกลูก บ้างเข้าใจว่าเป็นการแจกรูป เช่น บอกให้เด็กแจกลูกคำว่า ตา โดยหวังว่าจะให้เด็กตอบว่าคำว่าตา คือ ต-า ➔ ตา แจกลูกคำว่า บ้าน คือ บ-า-น ➔ บ้าน ซึ่งเป็นความเข้าใจที่ไม่ถูกต้อง แท้จริงเป็นการแจกแจงว่าคำนั้นประกอบด้วย พยัญชนะใด สระใด ตัวสะกดใด หรือ รูปวรรณยุกต์ใดบ้าง ไม่ใช่เป็นจากแจกลูก

การแจกลูก เป็นการประสมคำที่ยึดพยัญชนะต้นเป็นหลักหรือยึดสระเป็นหลัก หรือยึดสระและตัวสะกดเป็นหลักซึ่งเปรียบเสมือนเป็นแม่ แล้วแจกลูกให้เป็นคำต่างๆ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ยึดพยัญชนะต้นเป็นหลัก	-ะ	-า	-ิ	-ึ	-ี	-ือ
ก	กะ	กา	กิ	กึ	กี	กือ
ข	ขะ	ขา	ขิ	ขึ	ขี	ขือ
ค	คะ	คา	คิ	คึ	คี	คือ

ยึดสระเป็นหลัก	ก	จ	ข	ส	ม	ย
-า	กา	จา	ขา	สา	มา	ยา
-ิ	กิ	จิ	ขิ	สิ	มิ	ยิ
-ึ	กู	จุ	ขู	สุ	มุ	ยู

ยึดสระและตัวสะกดเป็นหลัก	ก	จ	ข	ส	ม	ย
-าง	กาง	จาง	ขาง	sang	มาง	ยาง
-าน	กาน	จาน	ขาน	सान	มาน	ยาน
-าด	กาด	จาด	ขาด	สาด	มาด	ยาด

หวังว่าคงจะเห็นความแตกต่างระหว่างการอ่านแบบแจกลูกและการอ่านแบบสะกดคำ หากนำไปสอนเด็กอย่างถูกวิธีจะช่วยให้เด็กอ่านเก่ง หากนำไปสอนเด็กอย่างถูกวิธีจะช่วยให้เด็กอ่านเก่ง เขียนถูก แล้วลูกศิษย์ของเราจะเก่งภาษาไทย อย่างแน่นอน

หมายเหตุ ศึกษาเพิ่มเติมเรื่องการอ่านแจกลูก และการอ่านสะกดคำ จากหนังสือเรียนภาษาไทย ภาษาอังกฤษ
ชั้น ป.๑ – ป.๒ ของกระทรวงศึกษาธิการ

